

overhovedet, som medføre Bøder. Disse ere jo langt fra ubetydelige. Den engelske Forordning bestemmer, at naar der, uden at Skibet er i Nød, er givet et af de Signaler, der henhøre under Nødsignalerne, og det medfører, at Redningsfartøier gaa ud, men det saa viser sig, at det vedkommende Skib ikke er i positiv Nød, men at det kun var Frygt for Nød, som fremkaldte Signalet, da er den paagjældende Skipper eller hans Rheder underkastet Bøder, der løbe op til alle de Udgifter, som Redningsvæsenet har havt for at yde den Hjælp, som det troede skulde ydes. — Siden jeg taler om Bøder, skal jeg ogsaa nævne de Bøder, der ere forestrevne af den engelske Lov for de Skibe, der ikke ere i Besiddelse af Signaleringsmidlerne. Hvor høit eller lavt man hos os vil sætte Grændsen, veed jeg ikke; men følger man det engelske Regulativ, vil Maximumsbødet for Bøderne blive 100 Pstr., altsaa 1,800 Kroner. Disse Bøder op til 1,800 Kroner er altsaa Enhver ifaldet, som ikke har de befalede Apparater om Bord, det være sig Signalraketter, Kanoner til at affyre Signalfud med eller Signende. Det kan være et Spørgsmaal, om det ikke her til Lands, hvor forholdsvis Antallet af mindre Fartøier er langt større end i England, vil være at sætte Forordningen noget høit at idømme en Mand en Bøde paa 1,800 Kroner, fordi han ikke har de reglementerede Signalapparater om Bord. — Dette er i Korthed de Punkter, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa. I formel Henseende er der imidlertid ogsaa et Spørgsmaal, jeg skal tillade mig at berøre. Det er Ordet „Signaliseringsredskaber“. Jeg gjør opmærksom derpaa, fordi det i Analogi med den Form, der bruges i Marinen, bør hedde „Signaleringsredskaber“ eller „Signalredskaber“. At undersøge hvorvidt „signalisere“ eller „signalere“ i sproglig Henseende er det rigtige Udtryk, skal jeg ikke indlade mig paa, det er vist temmelig vanskeligt at afgjøre. Derjom Udtrykket er hentet fra Frankrig, maa det hedde signalere, er det hentet fra England, bliver det nærmest signalisere; men i alle de Love, Forordninger og Signalbøger, vi have i Marinen, og som ere udgaaede fra en Række af Marineministerier, har man udelukkende anvendt Ordet „signalere“ og i sammensatte Ord det endnu kortere Ord „Signal“. Man siger f. Ex. Signaleringsredskaber, men benytter Udtrykkene: Signallanterne, Signalblus o. s. v., endvidere siger man altid „signalere“ og aldrig „signalisere“. Jeg kan godt indse, at det er vanskeligt for de to Ministerier at blive enige i saa Henseende, idet det er un-

ligt, at Indenrigsministeriet i tidligere Forordninger, hvad jeg ikke har havt Veilighed til at undersøge, har brugt Udtrykket „signalisere“, men det synes mig dog, at de to Ministerier maatte kunne blive enige om kun at anvende det i det praktiske Liv nemmeste, altsaa det korteste Udtryk, nemlig Signaleringsredskaber og ikke Signaliseringsredskaber. Dette er imidlertid kun en Henstilling. Hvad som sagt, Lovforslaget i dets nuværende Form angaar, anbefaler jeg det paa det Bedste, og naar jeg kunde ønske det taget under Overveielse i et Udvalg, er det udelukkende for at faae undersøgt, om der ikke kunde inddrages andre Emner under Lovforslaget.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem først fremdrog og nu ogsaa rørte ved tilfaldt, har ganste vist stor Betydning. Jeg skal erkjende, at de fleste Steder er det saaledes, at man har den Regel, der nok er nærved at blive international, at Skibe skulle blive paa Pletten under Sammenstød, naturligvis kun til et vist Tidspunkt, indtil der kommer en vis Klarhed over Forholdene ved Sammenstødet. Det har ogsaa været taget under Overveielse, om man ikke skulde tage dette Spørgsmaal op her, og jeg kan sige, at Grunden, hvorfor det ikke er sket, er den, at det er under Overveielse i den skandinaviske Søløvskommission og vides at ville blive optaget af den. For saavidt den altsaa snart maatte blive færdig med sine Arbejder, hvilket jeg tror er Tilfældet, og man altsaa snart kan faae en mere systematisk Lov i saa Henseende for Skandinavien, vil det jo være det Naturlige at oppebie det Tidspunkt. Jeg indrømmer iøvrigt, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har opkastet, kunde der være megen Jøie til at opkaste; det har ogsaa været fremme i Rigsdagen i Fjor, under Forhandlingerne i Folkethinget. — Om der kunde føies en Forklaring til med Hensyn til Kanonfuddene, skal jeg ikke indlade mig paa, det er ganste vist, at det er Minutstod, der ville blive anvendt som Nødsignal, hvis man vil slutte sig til den internationale Regel, og jeg tør ikke ganste i Almindelighed modsigge, at der kan være opstaaet Misforstaaelser i saa Henseende. Det kan gjerne være, at man ikke tør skyde i fremmede Farvande, men hos os tør man det, og det ærede Medlem vil vide, at der jævnlig her anvendes Signalfud i Laage, naar et Skib gaar imod Land. Hvad Betydning det vil have, at man skyder Minutstod, eller at man skyder paa anden Maade, det er jo Noget,